

Dosarul nr. 2ra-1721/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Marinei Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc și menținută hotărârea din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 14 noiembrie 2019, Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 mai 2019, aproximativ la ora 15:30, în urma ploilor abundente, din nodul sanitar (closet) de la domiciliul ei a început să curgă în locuință apa uzată din rețeaua de canalizare, care a pătruns în încăperile locuibile și a distrus bunurile din locuință.

A menționat că tot atunci a fost solicitat serviciul de avariere al SA „Apă-Canal Chișinău” pentru lichidarea avariei și consecințelor ei.

La 3 iunie 2019, a adresat către SA „Apă-Canal Chișinău” o petiție privind funcționarea defectuoasă a sistemului de canalizare și a solicitat repararea pagubelor.

Prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 01-974 din 5 iulie 2019, pârâta a lăsat răspunderea pentru funcționarea nesatisfăcătoare a rețelei de canalizare pe seama dânzei, la fel și prin răspunsul nr. 01-172 din 2 august 2019.

De asemenea, s-a adresat organelor administrației publice locale, astfel, prin scrisoarea nr. D-447/19 din 18 iunie 2019 Pretura sect. Centru mun. Chișinău a comunicat că sistemul de canalizare este în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”, iar avarierea s-a produs din cauză că a fost înfundat sistemul de canalizare, ceea ce a dus la inundarea imobilului ei. Totodată, a fost constatat că dânsa dispune de actele necesare racordării la sistemul de canalizare, avizate de SA „Apă-Canal Chișinău”.

Astfel, la 14 aprilie 2005, cu nr. 644 de către SA „Apă-Canal Chișinău” au fost aprobate condițiile tehnice pentru proiectarea rețelelor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate pentru casa de locuit particulară din str. XXXXX mun. XXXXX pentru beneficiarul Mariana Dorma.

La 23 mai 2005, între ea și SA „Apă-Canal Chișinău” a fost încheiat contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate (sector particular).

A precizat reclamanta că, după avarierea sistemului de canalizare din data de 30 mai 2019 și în lipsa vreunui răspuns din partea SA „Apă-Canal Chișinău”, în vederea reparării prejudiciului, a întreprins măsurile necesare pentru autoapărarea dreptului la protecția locuinței prin lichidarea de sine stătătoare a consecințelor avarierii.

De asemenea, a solicitat efectuarea unei expertize extrajudiciare în vederea evaluării pagubelor.

Așadar, potrivit raportului de expertiză nr. 124 din 5 august 2019, a fost stabilit că costul lucrărilor de reparație în urma cauzării de pagube este de 74 973,03 de lei, costul bunurilor deteriorate este de 7 900 de lei.

A reiterat că inundarea s-a produs din motivul înfundării sistemului de canalizare, necurățării lui, atunci când verificarea funcționalității trebuia să fie intensificată.

La solicitările serviciului de lichidare a avariilor, pârâta a reacționat cu întârziere și inadecvat, iar la solicitările ulterioare de reparare a pagubelor, pe cale amiabilă, a lăsat răspunderea pentru inacțiunile pe seama ei.

A accentuat reclamanta că nici anterior datei de 30 mai 2019, nici ulterior, atunci când au fost precipitații abundente, astfel de situații nu s-au întâmplat.

De asemenea, a subliniat că i-a fost cauzat prejudiciu moral în legătură cu deversarea în locuința ei a apelor uzate din sistemul de canalizare, legate de șocul psiho-emoțional suportat de ea în timpul avarierii, de consecințele inundării locuinței cu apele uzate și mirosul urât insuportabil din locuință, fiind nevoită să respire vaporii toxici, de consecințele legate direct de distrugerea bunurilor din locuință, de utilizarea timpului pierdut ireversibil pentru lichidarea consecințelor inundării locuinței la moment și ulterior, de deteriorarea locuinței, de disconfort la domiciliu, de atitudinea neglijentă a pârâtei față de lichidarea la moment a avarierii, precum și de reacționarea ulterioară la petițiile ei cu înlăturarea de la răspundere, prejudiciu pe care îl estimează la suma de 100 000 de lei, ca despăgubire ce poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate și nu poate fi privită ca îmbogățire pe contul pârâtei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 4-6, 85, 86, 90, 94, 206, 239, 240 CPC, art. 776, 780, 858, 1998, 2013, 2025, 2036, 2037 Cod civil, art. 1 Protocolul 1 din CEDO, art. 6 din CEDO.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul ei a sumei de 52 810,99 de lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat, a sumei de 7 900 de lei, costul bunurilor deteriorate și a sumei de 100 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 7 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că SA „Apă-Canal Chișinău” nu poartă răspundere pentru modul de pătrundere neautorizată al apelor fluviale în rețeaua de canalizare, în urma ploilor abundente din 30 mai 2019, care au generat incapacitatea tehnică a acestor rețele de a le evacua, cu ulterioara inundare a domiciliului apelantei/reclamantă Mariana Dorma.

Or, Mariana Dorma la construirea rețelei interne a omis instalarea mijlocului de protecție în cazul inundării cu ape uzate în cazul umplerii lor.

La fel, prima instanță și instanța de apel au reținut că apelanta/reclamantă nu a prezentat probe, ce ar confirma inacțiunea intimitei/pârâtă în vederea asigurării evacuării prompte a apelor fluviale din rețeaua publică de canalizare.

Ca consecință, au considerat instanțele de judecată ierarhic inferioare că urmează a fi respinse restul pretențiilor și cerințelor privind repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece acestea sunt subsecvente pretenției de bază, privind repararea prejudiciului material, pretenție care a fost respinsă.

La 31 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le pasibile casării, deoarece instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea, a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, a omis să stabilească corect și neechivoc circumstanțele cauzei, astfel încât soluția adoptată să respecte prevederile art. 238 alin. (2) și 240 alin. (1) CPC.

Astfel, pentru adoptarea soluției de respingere a acțiunii și consecvent de refuz în intervenirea în protecția dreptului de proprietate privată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au utilizat justificarea părții opuse, că vinovat de prejudicierea ei s-ar face o altă persoană, iar anume gestionarul drumului, care nu a fost atras în proces.

Prin urmare, stabilirea responsabilității terțului neatras în proces, în lipsa probelor admisibile și suficiente, prin care să i se poate imputa responsabilitatea, constituie o încălcare esențială admisă de instanțele de judecată.

A considerat că administrarea probatoriului a fost arbitrară, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, de către dânsa au fost formulate cereri de reclamare a probelor de la intimată, care a refuzat să le prezinte, iar în acest sens, a solicitat aplicarea directă a prevederilor art. 123 alin. (6) CPC.

A invocat dezacordul și față de raționamentele de respingere a probelor certe, prezentate de ea, or partea opusă nu și-a realizat dreptul de contestare a lor, dezacordul fiind expus de principiu și în mod sumar.

Așadar, nu a existat niciun motiv pentru instanțele de judecată ierarhic inferioare să respingă în mod arbitrar probele prezentate de ea și să pună în balanță poziția declarativă a SA „Apă-Canal Chișinău”.

Nici prima instanță, nici instanța de apel nu au acordat nicio apreciere prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, care prevede că obiectele sistemului public de alimentare cu apă și de canalizare au un grad sporit de pericol.

Prin urmare, pentru determinarea întinderii obligațiilor SA „Apă-Canal Chișinău” față de ea, anume această normă trebuia să fie determinantă pentru soluționarea corectă a litigiului, conform art. 183 alin. (2) lit. a) CPC.

Acest temei ar trebui să determine o răspundere sporită a SA „Apă-Canal Chișinău” pentru prestarea în condiții de siguranță a serviciului comunal de canalizare, pentru care încasează plățile lunare.

La 9 noiembrie 2021, Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc a depus cerere privind încasarea cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul ei a plății pentru taxa de stat în mărime de 3 812,97 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 390 de lei.

La 15 octombrie 2021, în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Marina Dorma, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 145), fiind recepționată la 20 octombrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 147).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 iulie 2021 împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Marina Dorma, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru